

Deze vijf heren zijn niet bang om zich te kleden zoals ze willen:
"De regels zijn veranderd, Theo" | De Morgen

Deze vijf heren zijn niet bang
om zich te kleden zoals ze
willen: "De regels zijn
veranderd, Theo"

Lander Marstboom: 'Die kijk op mannelijkheid, waarbij alles blauw of roze moet zijn, vind ik gedateerd.' Beeld Wouter Van Vooren

Mannen die zich schminken, hun wenkbrauwen te lijf gaan met een pincet of lingerie dragen: volgens staatssecretaris Theo Francken (N-VA) draait de wereld door. Vijf heren die hun mannelijkheid wat diverser inkleuren, bieden tegenwind.

◆ Exclusief voor abonnees door [Stijn De Wandeleer](#) 31 augustus 2018, 15:26

Lander Marstboom (20): "Hoe ik me kleeed, zegt niets over hoe mannelijk ik me voel"

Als man met een rok door de publieke ruimte paraderen? Niet eenvoudig, als we Lander Marstboom mogen geloven. "Toen ik voor de

eerste keer met een rok door het Boekenbergpark in Antwerpen liep, heb ik heel vreemde blikken gekregen. Ik begrijp dat niet goed. Waarom word ik scheef bekeken als het stuk stof tussen mijn benen niet gescheiden is, terwijl ik met rust gelaten zou worden als dat wel het geval was geweest? Ik merk ook dat mijn vrienden soms nog wat onwennig worden van de kleding die ik draag. Maar ik heb liever dat mensen staren omdat ik een rok draag, dan wanneer ik hem niet aanheb en ik niet weet waarom ze staren.”

“Er zijn ook dagen waarop ik me een echte vent kan voelen. Mannelijkheid wordt vandaag nog vaak in één adem genoemd met veel goede eigenschappen als sterk en vastberaden. Ik kan je verzekeren dat er heel wat mannen zijn die zich niet in die eigenschappen herkennen, maar zich nog steeds voor de volle 100 procent man voelen.”

Hoeveel van zijn kleding van de vrouwenafdeling komt? “Ongeveer negen op de tien stuks, gok ik. Maar dat zegt niets over hoe mannelijk ik me voel. Dat was ook mijn eerste reactie toen ik de Facebook-post van Theo Francken las: wie heeft de definitie van hoe een man eruitziet eigenlijk leven ingeblazen? Zijn mannen stoer? Vrouwen kunnen ook heel stoer zijn. Zijn mannen sterk? Vrouwen kunnen ook heel sterk zijn. Die kijk op mannelijkheid, waarbij alles blauw of roze moet zijn, vind ik vooral gedateerd. Het wordt tijd dat daar iets aan verandert.”

Lander Marstboom. Beeld Wouter Van Vooren

“Ik heb altijd wel gespeeld met hoe ik me kleed. Als iemand me vier keer tegenkomt in een andere outfit, gaat die persoon zich vier keer een ander beeld van me vormen. Dat is misschien een beetje vreemd, maar het is ook leuk.”

Voor Marstboom ging het afschudden van die strakke genderrichtlijnen vanzelf, vertelt hij. “Ik heb me altijd erg aangetrokken gevoeld tot heel meisjesachtige en heel jongensachtige dingen. De stof waarin je je

lichaam hult, heeft uiteindelijk geen gender. In de Hema is het onderscheid tussen de jongens- en meisjesafdeling voor kinderen geschrapt. Dat vind ik al een hoopgevende evolutie.”

Simon Menke (31): "Ik mag mezelf uitdrukken zoals ik wil"

Wat Theo Francken zegt over mannelijkheid vindt Simon Menke niet alleen onaangenaam, volgens hem is het ook gevaarlijk. “Je geeft zo’n boodschap aan een achterban die zich gesterkt voelt in de agressie die ik heel regelmatig meemaak.”

Dat gebeurt bijna dagelijks. “Het gaat van nageroepen en uitgelachen worden op straat, tot het ongevraagd aanraken van mijn haren. Soms komt er zelfs fysieke agressie bij kijken. Dat is iets waarop ik me niet had voorbereid toen ik jaren geleden begon te experimenteren met mijn uiterlijk. Maar mij kost het meer moeite om dat allemaal verborgen te houden en het allemaal in stilte te doen. Maar door vrouwelijkere kleding te dragen en mijn nagels te lakken, krijg je natuurlijk meer respons.”

Simon Menke.Beeld Thierry van Dort

Daar hangt vandaag geen schroom meer rond voor Menke, al heeft hij zich wel lang geschaamd over het feit dat hij niet aan het stereotiepe beeld van mannelijkheid voldeed. “Dat dat maar niet wilde lukken: daar heb ik het lang moeilijk mee gehad. Het experimenteren met hoe ik me voor de buitenwereld presenteer, is heel organisch gegroeid. Eigenlijk maak ik me gewoon mooi voor mezelf en omdat ik dat leuk vind. Na een tijd merkte ik dat ik grenzen overschreed waar andere mensen het moeilijk mee hadden. Mensen proberen je dan snel weer in je hokje te duwen, en ik krijg geregeld scheldwoorden als ‘janet’ of ‘travestiet’ naar mijn hoofd geslingerd. Het zijn eigenlijk vooral andere mannen die zich

er ongemakkelijk bij voelen, als ik erover nadenk.”

Daardoor zijn er ook dagen waarop Menke zijn lippenstift of luchtige blouse in de kast laat liggen. “Zeker wanneer het wat drukker is op het werk of ik met veel stress rondloop, heb ik geen zin om me druk te maken om wat andere mensen van me denken. Maar dan denk ik er meteen ook bij: dit is ook mijn publieke ruimte. Ik mag mezelf hier óók uitdrukken zoals ik wil.

“Ik krijg vaak te horen dat ik maar normaal moet doen, en iedereen lijkt het zo vanzelfsprekend te vinden wat dat precies inhoudt. Een man die veel bezig is met zijn kleding of zich graag mooi maakt, wordt doorgaans als minder mannelijk beschouwd. Terwijl veel mannen me, wanneer ik een een-op-eengesprek met hen heb op café, wel toevertrouwen dat ze wilden dat ze ook zo met hun uiterlijk durfden spelen, maar dat ze het niet doen uit angst voor de reacties van andere mannen.

“De kijk op mannelijkheid die we vandaag hanteren, is ook niet altijd zo geweest. Er zijn periodes in de geschiedenis geweest waarop het voor mannen ook doodnormaal was om meer met je uiterlijk bezig te zijn of om zelfs hakken te dragen. Hoe we vandaag naar mannelijkheid kijken, is dus maar een tijdelijk gegeven en niet in steen gebeiteld.”

Lees verder onder de foto

Xander Ramael.Beeld Wouter Van Vooren

Xander Ramael (26): "Je hoeft geen maatpak te dragen om een man te zijn"

Toen Xander Ramael zijn haar enkele weken geleden blauw verfde, wist hij dat hij er de aandacht mee zou trekken. “Dat werd ook wel meteen bevestigd. Zodra ik buitenkwam, kreeg ik allerlei opmerkingen en wezen jonge kinderen in mijn richting. Daarvoor bleekte ik mijn haar ook al, en blijkbaar is dat iets wat mannen niet horen te doen.” Daardoor werd hij regelmatig nageroepen op straat. “Maar ik heb liever dat ze me naroeven dan dat ik niet zou kunnen doen waar ik zin in heb.”

“Ik ben er zelf ook niet echt mee bezig om heel mannelijk over te komen. Ik voel me ook gewoon niet zo. Maar ik merk wel dat het traditionele beeld van mannelijkheid er nog steeds stevig ingebakken zit. Je haar kleuren, in wat specialere kleren op straat verschijnen of nagellak dragen: echt aanvaard kun je het toch nog niet noemen.”

Voor zijn verjaardag liet hij zijn vriendin al merken dat hij graag een zwarte lippenstift cadeau zou krijgen. “Op esthetisch vlak vind ik dat er heel cool uitzien. Als ik er dan ook nog eens het signaal mee kan geven dat je niet elke week zes dagen in de sportschool hoeft te zitten of een maatkpak moet dragen om een echte man te zijn, dan is dat mooi meegenomen.”

Ramael was niet verbaasd dat Theo Francken zijn kijk op mannelijkheid zo ongezoeten op Facebook pleurde, maar de reacties en de bijval die de staatssecretaris daarbij kreeg, hebben hem wel geraakt. “Het is voor mij een reden te meer moeten zijn om te experimenteren met mannelijkheid. Stel jezelf dus gerust deze vraag: volg je gewoon wat maatschappelijk aanvaard wordt, of doe je het omdat je er ook echt zin in hebt?”

Tim Callebaut (30): "Deze persoonlijke keuzes gaan niemand wat aan"

“Het was mijn vriendin die de wilde haren rond mijn wenkbrauwen het eerst opmerkte, en daarna ben ik ze vrij snel gaan uitplukken met een pincet. Soms doet mijn vriendin dat zelfs voor mij. Het is niet dat ik mijn wenkbrauwen inkleur om ze voller te doen lijken of zo, maar het geheel mag er wel verzorgd uitzien. Ik wil ook dat mijn haar goed ligt en ik ga naar een barbier die mijn baard onder handen neemt. Maar mijn wenkbrauwen zou ik plots ongemoeid moeten laten, enkel omdat het beeld van mannelijkheid al zo lang niet meer is bijgesteld?”

Hij is daar niet alleen in: in de aanloop naar dit stuk werden we overstelpt met reacties van mannen die regelmatig hun wenkbrauwen met een pincet te lijf gaan. Toch snijdt Tim Callebaut het onderwerp op café met vrienden liever niet aan. “Al maak ik er ook geen punt van om het te verzwijgen. Ik denk niet dat ze er een big deal van zouden maken, maar het feit dat ik ook van mijn vrienden niet weet of ze hun wenkbrauwen al eens opkuisen, wil waarschijnlijk wel zeggen dat het onderwerp nog wat in de taboesfeer zit.”

Tim Callebaut. Beeld Wouter Van Vooren

“Ik denk dat ik onbewust ook beïnvloed word door dat heersende beeld van hoe een man zich hoort te gedragen, maar ik probeer me er zo weinig mogelijk van aan te trekken. Mijn baard zorgt er natuurlijk wel voor dat, als ik een beetje afwijk van de norm, mensen me minder snel terecht zullen wijzen. Dat wordt sneller gedoogd dan wanneer je uiterlijk meer opvalt.

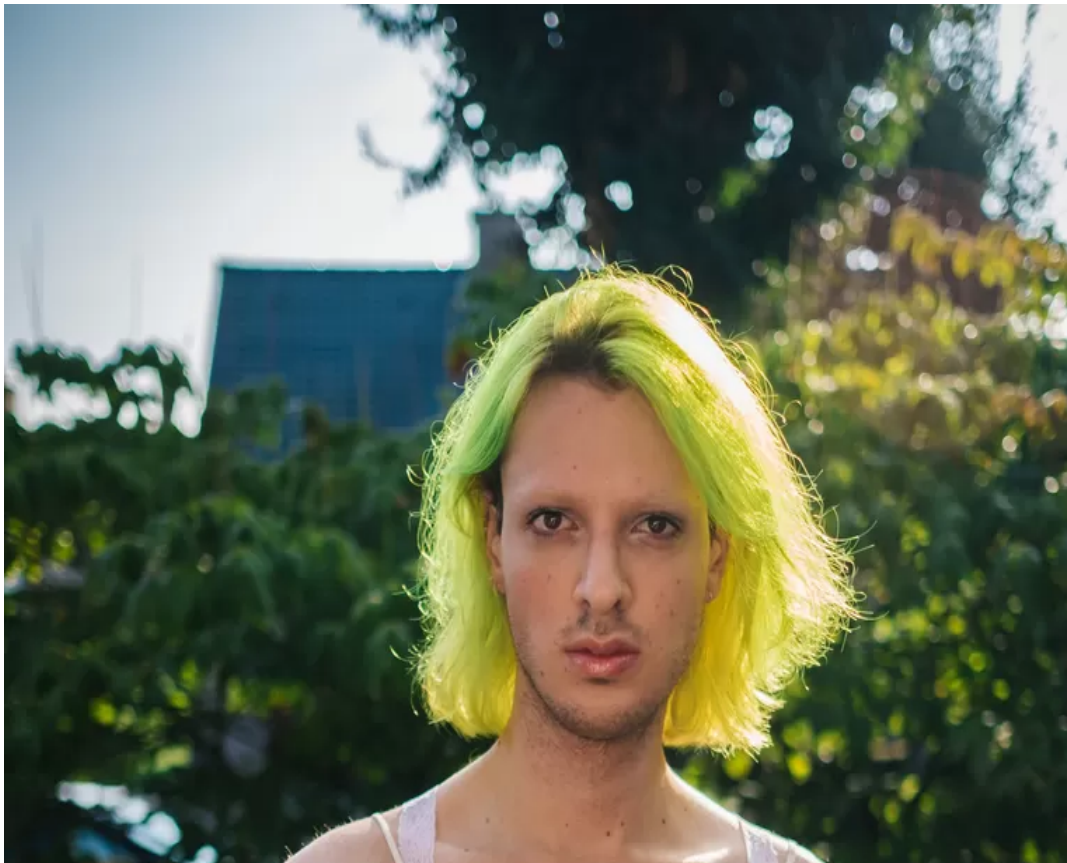
“Ik loop ook regelmatig rond met een schoudertas van Jack Wolfskin.” Dat is iets wat door andere mannen toch ook nog regelmatig met een opgetrokken wenkbrauw wordt bekeken. “Ik had die bijvoorbeeld een heel weekend mee op Rock Werchter om mijn zonnecrème en een zonnebril in op te bergen.” Callebaut noemt het bewust geen handtas of manbag – een begrip dat bovendien vaak op hoongelach onthaald wordt. “Daaraan merk ik ook dat ik me nog meer laat doen dan ik zou

willen. Het mag er dan niet uitzien als een vrouwelijke sacoché, eigenlijk is er helemaal geen verschil.”

Callebaut vindt het jammer dat een politicus mannen die aan hun voorkomen schaven, in het belachelijke trekt. “Zo’n enge visie op mannelijkheid komt bij heel wat mannen hard aan. Het kan toch niet dat een kleine groep mannen bepaalt hoe anderen zich moeten kleden of gedragen? En al zeker niet wanneer het gaat om persoonlijke keuzes die eigenlijk niemand anders wat aangaan.”

Voor hem heeft het begrip mannelijkheid weinig betekenis. “Iedereen zou het zelf moeten kunnen invullen, en op heel wat vlakken vind ik het op dit moment zelfs beperkend. Als die regels er niet zouden zijn, zou ik bijvoorbeeld al sneller een rok uit de kast halen. Als het warm wordt, lijkt dat me enorm comfortabel.”

Lees verder onder de foto

Joppe De Campeneere. Beeld Wouter Van Vooren

Joppe De Campeneere (20): "Reacties als die van Francken maken mij radicaler"

“Ik ben mijn haar aan het bleachen, maar stel uw vragen maar.” Joppe De Campeneere heeft al langer lak aan wat voor typisch mannelijk doorgaat, al was dat ooit anders. “Ik herinner me dat ik vroeger gekwetst kon zijn wanneer mensen zeiden dat het niet mannelijk was wat ik deed. Nu realiseer ik me gelukkig dat ik mijn mannelijkheid op mijn eigen manier kan invullen, dat daar mijn vrijheid zit.”

“Voor mij voelde het strikte beeld van mannelijkheid al van jongs af aan

limiterend aan. Ik ben al ontzettend lang bezig met mode en beauty, en ik had het gevoel dat ik me daar niet genoeg in kon verdiepen als ik niet zou losbreken uit dat vastgeroeste patroon. Ik dacht: dit is wat ik graag zie, waarom kan ik het dan niet op mezelf uitproberen?”

Dat begon met een laagje make-up toen hij in het zesde middelbaar zat. “Ik was nog geen 18. Zeker toen ik de eerste Instagram-post online zette waarop ik duidelijk zichtbaar make-up droeg, was dat een kantelpunt. Voor heel wat mensen was het een aanpassing, en in zekere zin zet dat het beeld van wie je bent als persoon op losse schroeven. Mensen kwamen me plots vragen of ik transgender was.”

De Campeneere herinnert zich ook hoe hij zélf moest wennen aan zijn veranderende uiterlijk. “Toen ik voor het eerst nagellak op één vinger droeg, dacht ik echt: wow, dit is zo vrouwelijk. Ik ben er zelf dus ook in moeten groeien.”

Al nuanceert hij wel meteen dat make-up niet noodzakelijk als een vrouwelijk product moet worden weggezet. “Want uiteindelijk is het dat: een product. Binnenkort brengt Chanel een make-uplijn voor mannen op de markt. Dat vind ik dan weer onzin. Make-up draagt eigenlijk geen gender, en door deze move willen ze er net wél een gender op kleven.” In de praktijk denkt hij dat het om niet veel meer zal gaan dan een wat stoerder omhulsel van een potje lipgloss of oogschaduw. “Iets wat het fragiele ego van heel wat mannen tegemoet moet komen, dus. Maar voor sommige mannen zal het allicht ook de drempel verlagen om zelf zulke producten in hun winkelmand te gooien.”

“Op het moment dat ik zelf een outfit in elkaar flans in mijn kamer, denk ik er niet aan dat de buitenwereld daar ook een mening over gaat hebben. Ik merk ook dat ik er tout court minder rekening mee ben gaan houden. Begrijp me niet verkeerd: ik merk de scheve blikken op en ik registreer alles, maar ik weiger mezelf terug dieper in de kast te duwen. En wanneer mensen als Theo Francken ingaan tegen de manier waarop

ik me wil uitdrukken, zorgt dat er net voor dat ik radicaler word in de make-up en de kledij die ik draag.”

Als we in de toekomst een wat inclusiever beeld van mannelijkheid willen zien in onze samenleving, zullen de media zich volgens De Campeneere ook achter die beweging moeten scharen. “Media-representatie en het tonen van, ik zeg maar wat, een presentator die niet aan het dwingende beeld van mannelijkheid voldoet, kan voor veel mensen een enorme impact hebben. Ons ideaal van mannelijkheid is zo oud dat het moeilijk is om gewoon te brullen dat de regels gewijzigd zijn. We moeten het echt gaan tónen. En nee, homo’s zijn niet minder mannelijk dan hetero’s. Ik denk dat bij hen vooral de schroom om te experimenteren met hun mannelijkheid al wat meer is weggefallen.”